Togo. Ceremonia vira vesto de la antikvaj Romanoj, konsistanta el vasta lana tuko, kiun oni drapire volvis ĉirkaŭ la korpo, lasante libera la dekstran brakon.

*Tolo. Teksaĵo farita el lino aŭ kanabo. ~aĵo. Tuko el ~o: ĉemizojn, kolumojn, manumojn k ceterajn similajn objektojn ni nomas ~aĵo, kvankam ili ne ĉiam estas faritaj el ~o Z. Lak~o, vaks~o. ~o ŝmirita sur unu flanko per lako, por ke ĝi estu nepenetrebla de akvo Kp linoleumo, vakstapiŝo.

*Toleri (tr). Ne kontraŭstari al io, kion oni ne aprobas aŭ kio malplaĉas, ĝenas aŭ suferigas, kvankam oni kapablas malhelpi ĝin : ~u, ke mi parolu Z; mi ne pouas ~i, ke vi diras tiajn malsaĝaĵojn; ~i la kapricojn de infano B; ~i en la regno ĉiujn religiojn B; kun tia homo oni ne ~us kunvivi eĉ nur unu semajnon; (t) tiu regulo ne ~as esceptojn. Kp LASI, SUFERI, ELPORTI, PERMESI, AKCEPTI. ~ebla. Povanta esti ~ata: ~ebla eraro; kulimo ~ebla, kvankam ne laŭdinda; ne~ebla jugo. ~ema. Inklina ~i: li estas ~ema al la diversaj opinioj.

Tomato. Veg. el fam. solanacoj kun manĝeblaj brile ruĝaj fruktoj (solanum lycopersicum).

*Tombo. Fosajo en tero aŭ ŝtona monumento, kien oni metas mortinton: (f) la frunto kovriĝis per ~a paleco Z. ~ejo. Loko destinita por enhavi plurajn aŭ multajn ~ojn. En~igi. Meti en ~on.

*Tombako. Kunfandaĵo el kupro k zinko.

tomismo . 1 Doktrinaro de Tomaso el Akvino, esence konsistanta en adapto de la filozofio de Aristotelo al la kristanismaj dogmoj. 2 Doktrinaro apogita sur tiu de Tomaso. Κρ sκοιλετικο.

*Tono. 1 Muzika sono: li addis la ~ojn de orgeno 2; sonu plue, vi ~oj de la ĉaskorno 2; harmoniaj ~oj; mis~o.
2 Interspaco inter du notoj. Kp hemolo, dieso. 3 Grado de la muzika skalo, sur kiu estas fundamentita muzika verko: doni la ~on 2 (f: havi la ĉefan voĉon; esti sufiĉe influa por esti obee imitata de ĉiuj. Vd kondukt 3). 4 Nuanco de la voĉo, per kiu oni esprimas siajn sentojn: afabla, amika, kolera, korluŝa ~o; paroli

kun aŭtoritata ~0 Z; ŝi diris per ~0, kiu volis soni kiom eble plej aristokrate Z; de viaj lipoj neniam sonu ~0 de sufero Z; la ĉefa ~0 de la libro estas iom melankolia. Kp κοιοκο. 5 Nuanco de koloro: tapiŝo kun blua ~0. Bon~0 Z. Ĝentilaj manieroj de bonedukita homo: en tio konsistas la bon~cco Z. Unu~a. 1 Aŭdiganta ĉiam la saman ~0n 1: la unu~a murmurado de la vento. 2 Vidiganta ĉiam la saman ~0n 5. 3 (f) Ĉiam sama, ne sufiĉe varia, teda: unu~a rakonto, stilo, vivo (Kp MONOTONA, GRIZA, REKANTAJO, BANALA).

*Tondi (tr). Fortranci el io per ~ilo: ~i la harojn, la barbon al iu; ~i ŝafon, arbon; mallonge ĝisnude ~ila hundo Z. Kp razi, falci, tonsuro. ~ilo. Speciala instrumento konsistanta el du interkruciĝantaj almoveblaj klingoj, kies interna rando estas tranca.

*Tondro. 1 Krakbruego aŭ rulbruego akompananta fulmon: ~o eksonis B, ekbruis; ankaŭ diablo ~on (= fulmon) suferos Z. 2 (f) Bruego: ~o da aplaŭdoj (Kp uragano) ~a voĉo. ~1 (ntr). 1 Fulmante bruegi. 2 (f) Bruegi: ne ĉio bata, kio ~as Z; ek~is la voĉo de la kolonelo B; tiuj vortoj ek~is el lia buŝo Z; ek~is la tamburoj B, la kanonoj; la radoj de la vagonaro ~is sur la ponto; ~as aplaŭdoj; tiaj diskutoj ~as hodiaŭ tra la tuta mondo; la popolo ek~is per granda aklamo.

tonelo. Internacia mezurunuo de volumeno por ŝipoj, valoranta 1 m³ 83.

tonsilo . Migdalforma glando, troviganta malantaŭ la buŝo.

Tonsuro. Razita rondaĵo sur la kapverto de katolikaj pastroj. ∼1 (tr). Fari ∼on al iu.

topo 🗘. Elstara plato ĉe la supro de la unua parto de la masto. ~masto. Masto, kiu estas super la ~o. ~velo. Velo de ~masto

*Topazo. Flava diafana juvelŝtono.

Topografio. Detala priskribo de iu regiono.

toporo . Hakilo kun tre larĝa k plata klingo k tre mallonga tenilo. Kp adzo, hakilo.

toro. 1 🛗 Ronda elstaraĵo ĉirkaŭ kolono. 2 🛆 Volumenaĵo naskita de